

התפלה, על-ידי-זה בא לבחינת ארץ ישראל:

ט ודע, שלא כל אדם יכול לתקן קולות הנ"ל בתפלתו. כי לפעמים הקולות הנ"ל בתפלתו, הם יוצאים מרשעים גדולים כל כך, עד כי כל מי שעומד כנגדם הוא מסכן נפשו. וצריך לזה תפלה גדולה, כמו תפלת משה רבנו, עליו השלום. ואפלו משה רבנו עליו השלום היה ירא מעוג מלך הבשן. כי אחיזת עוג היה סמוך לימין, שהוא ארץ-ישראל. עד שאמר הקדוש-ברוך-הוא למשה: "אל תירא אותו" (במדבר כ"א) כי אמר: 'הא ימינא דילי אסתלק', כמובא בזהר (חקת דף קפ"ד). ועוג אחיזתו בימין, שהוא מבני ביתא דאברהם. וארצו סמוך לארץ-ישראל. ובשביל זה היה ירא משה ממנו להתגרות, כל שכן שאר בני אדם, שצריך מאד לפשפש את עצמו, ולהבין שרש הרשע איך אחיזתו אם יוכל להתגרות בו ולשיצאה לו:

וזוהו שאמר אבא שאול: 'קובר מתים הייתי' – שהיתה השתדלותו תמיד לראות בהכרת רשעים שבחיהם קרויין מתים' (ברכות יח:). פעם אחת רצתי אחר צבי, כי עקר מפלתן של רשעים, הוא על-ידי ירשת ארץ-ישראל, על-ידי המשכת קדשת ארץ-ישראל, בבחינת: "שב לימיני" וכו' כנ"ל, וארץ-ישראל "צבי היא לכל הארצות" (יחזקאל כ). ונכנסתי בקולית של מת, הינו שרצה לתקן קולות הנ"ל. ורצתי אחריו שלש פרסאות, הינו בבחינת התפלה, שהם שלש תפלות, ועל ידם מתנוצץ אור שלשת אבות, שהם בבחינת רגלי הכסא, כדי להמשיך אור ארץ-ישראל, שהיא בבחינת צבי הנ"ל. וצבי לא הגיעתי, וקולית לא פלטה. שלא השיג בבחינת ארץ-ישראל, בטול קולות הנ"ל. וכשחזרתי לאחורי, הינו אחר גמר תפלתני,

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'ק"ח - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

שָׂאוּ פִּי אֲדָם לְאַחֲרָיו שְׁלֹשׁ פְּסִיעוֹת. אָמְרוּ לִי שֶׁל עוֹג מִלֶּךָ
הַבָּשָׂן הִיא, וְאִין כָּל אָדָם יָכוֹל לְתַקֵּן קוֹלוֹת כְּאֵלוֹ, כִּי אַחֲזִיתוּ
בְּיָמָיו. וְאַפְלוּ מִשָּׂה רַבְּנוּ הָיָה יָרָא מִפְּנֵיו, עַד שֶׁהִבְטִיחוּ הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא אֶל תִּירָא אוֹתוֹ כִּמּוּבָא בַּזְהַר (ש"ם):

וּבְשִׁבִיל זֶה, בְּחִינַת רָשָׁע כְּעוֹג, נִקְרָא פְּלִיט. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב
(בְּרֵאשִׁית י"ד) "וַיָּבֵא הַפְּלִיט" - זֶה עוֹג (בְּרֵאשִׁית

רָבָה לְדָלָה פְּרָשָׁה מ"ב וְעֵין נִדָּה ס"א וּבִתְרוֹסְפוֹת שָׁם וְעֵין מְדַרְשׁ רַבָּה דְּבָרִים פְּרָשָׁה א).
שָׂרְצָה שִׁיחָרְג אֲבָרְהָם וַיִּשָּׂא אֶת שָׂרָה. וְהוּא בְּבְחִינַת: "צוֹפָה
רָשָׁע לְצַדִּיק, אֲבָרְהָם וְכו', ה' לֹא יַעֲזֹבֵנוּ בְּיָדוֹ", בְּבְחִינַת: "וְתֵאחֲזוּ
בְּמִשְׁפַּט יָדַי". וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּבֵשׁ מִשְׁפָּטוֹ מִמֶּנּוּ זְמַן רַב, עַד
זְמַן מִשָּׂה רַבְּנוּ, עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם. וּבְשִׁבִיל זֶה נִקְרָא פְּלִיט, בְּבְחִינַת
(אִיּוֹב כ"ג): "וְאַפְלָטָה לְנֶצַח מִשְׁפָּטִי", שֶׁנִּמְלֵט מִהַמִּשְׁפָּט זְמַן כְּבִיר:

וְעַל-יְדֵי זֶה, הַצַּדִּיקִים שֶׁהֵם עוֹשֵׂי טוֹב זוֹכִים לְפָנָיו ה'. כִּי
קָדָם כְּרִיתוֹת הָרָשָׁעִים הָיָה פָּנָיו ה' מְכֻסָּה
וּמִסְתָּר בְּעוֹשֵׂי רַע כְּדֵי לְהַכְרִיתָם בְּבְחִינַת (תְּהִלִּים ל"ד): "פָּנָיו ה'
בְּעוֹשֵׂי רַע לְהַכְרִיתָם". וְעַכְשָׁו, תִּכָּף כְּשֶׁרוֹאִים בְּכְרִיתוֹת רָשָׁעִים
תִּכָּף נִתְגַּלָּה פָּנָיו ה' לְעוֹשֵׂי טוֹב: וְזֶהוּ (שָׁם ק"ה): "בִּקְשׁוּ פָּנָיו תָּמִיד".
כִּי עַל-יְדֵי תָּמִיד, שֶׁהוּא בְּחִינַת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל (עֵיין מְדַרְשׁ שׁוּח"ט ש"ם)
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים י"א): "תָּמִיד עֵינָיו ה' אֶלְקֵינוּ בָּה". עַל יְדֵי
אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל תִּזְכּוּ לְמִצָּא פָּנָיו ה'. כִּי עַל-יְדֵי אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל תִּזְכּוּ
לְרֹאוֹת בְּהַכְרִיתוֹת רָשָׁעִים כַּנִּלְלוֹ:

וְזֶהוּ בְּחִינַת כְּלָלוֹת מִלְּאָךְ סַנְד"ל בְּמִלְּאָךְ מַט"ט שֶׁר הַפָּנִים,
כְּלָלוֹת עֲשִׂיָה בִּיצִירָה, עַל-יְדֵי שְׁכּוּפְלוֹן הַפְּסוּק "כֹּל
הַנְּשָׂמָה" (כִּמּוּבָא בַּפְּנִינֹת). בְּכָל נְשִׂימָה וְנְשִׂימָה, צָרִיךְ לְהִלָּל אֶת ה'
(בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה י"ד). וְעַל-יְדֵי עֵין הָרַע נִכְפָּל הַנְּשִׂימָה, כַּנִּרְאָה

בְּחוּשׁ, כְּשֵׁשׁ לְאָדָם עֵינַי הָרַע, אֲזַי מִגֵּהֵק וּפּוֹתַח פִּי לְקַבֵּל נְשִׁימָה
 כְּפוּלָה. וּכְשֶׁהֲנִשְׁימָה כְּפוּלָה, גַּם הִהֲלֵל צָרִיךְ לְכַפֵּל כַּנ"ל. וּבְפֶרֶט
 שְׁצָרִיךְ לְהֵלֵל וּלְהוֹדוֹת לַה', שֶׁהֲצִיל אֹתוֹ מֵעֵינַי הָרַע הַזֹּאת, וְהוּא
 רוֹאֵה בְּהַכָּרַת רְשָׁעִים. וְזֶהוּ בְּחִינַת מַט"ט שֶׁר הַפָּנִים מֵאִיר
 לְעֵשִׂיהַּ, הֵינּוּ שְׁעוֹשֵׂי טוֹב זֹכִינַן לְפָנֵי ה' כַּנ"ל, עַל-יְדֵי כְּרִיתוֹת הָרַע
 עֵינַי, שֶׁגָּרְמוּ לְכַפִּילַת הַנְּשִׁימָה:
 (עַד כָּאן לְסוּן רַצְנוֹ, זְכוּנוֹ לְבִרְכָה):

סדר קצור לקווי פנימי

זֶגַם צָרִיךְ לְהַפְּךָ כָּל הַבְּזִיוֹנוֹת לְכָבוֹד כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וּבְהִיכָלוֹ כָּלוֹ
 אֹמֵר כְּבוֹד" (תְּהִלִּים כ"ט ט). כִּי כְּשֶׁאָדָם עוֹמֵד בְּהִיכַל הַמֶּלֶךְ וּמִבְּטֵל
 אֶת עֲצָמוֹ מִכָּל וְכָל וְאֵינוֹ רוֹאֵה שׁוֹם דְּבָר רַק אֶת הַמֶּלֶךְ. מוֹבֵן
 בְּוִדְאֵי שְׂאָם שׁוֹמֵעַ אֵיזָה חֲרָפָה וּבְזוּי הוּא מְפָרֵשׁ לְפָרוּשׁ שֶׁל
 כְּבוֹד לְהַמֶּלֶךְ כִּי אֵיךְ אֶפְשָׁר שֶׁיָּבֹא אַחַד לְתוֹךְ הֵיכַל הַמֶּלֶךְ וַיִּבְזֶה
 אֶת הַמֶּלֶךְ. וְאֵינַן לְחַשֵּׁב שֶׁמָּא אֵלֹהֵי הַחֲרָפוֹת עָלָיו נֶאֱמָרִים כִּי מִי
 הוּא הֵלֵא יְשׁוּתוֹ נִתְּבַטֵּל וְאֵינַן כָּאֵן אֵלֵא הַמֶּלֶךְ בְּעֲצָמוֹ וּבְוִדְאֵי
 דְּבוּרִים אֵלֹהֵי הַמָּה דְּבוּרֵי כְּבוֹד. וּמִתְּבוּנָן בְּדְבוּרִים אֵלֹהֵי אֵיךְ לְפָרֵשׁ
 וּלְצַרֵּף אוֹתָם שִׁיתְּהוּהָ מֵהֵם כְּבוֹד לְמֶלֶךְ. וְהַנְּמִשָּׁל מוֹבֵן כִּי בְּשַׁעַת
 הַתְּפִלָּה הָאָדָם עוֹמֵד בְּהִיכַל הַמֶּלֶךְ. וְכָל זֶה צָרִיךְ הַמְּתַפְּלֵל לְתַקֵּן
 בְּתַפְּלוֹתוֹ. וְהַשְּׁלֵשָׁה דְּבָרִים הַנ"ל הֵם בְּחִינַת הַשְּׁלֵשָׁה דְּבָרִים שֶׁהֵיוּ
 בְּפֶרֶה "עֵץ אֶרֶז וְאֶזוֹב וְשְׁנֵי תוֹלְעוֹת" כְּמִבְּאֵר בְּפָנִים:

ח וְעַל-יְדֵי תְּפִלָּה כְּתִקּוּנָה כַּנ"ל מִתְּנוּצֵץ אֹר זְכוּת אָבוֹת וְעַל-יְדֵי-
 זֶה מִמְּשִׁיכִין בְּחִינַת קְדֻשַׁת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל גַּם עֲכָשׁוּ בְּגָלוֹת. וְעַל-
 יְדֵי-זֶה זֹכִינַן לְרֵאוֹת בְּמַפְּלָתָן שֶׁל רְשָׁעִים וְלֹא דֵי שֶׁנִּצּוּל מֵעֵינָם
 הָרַע אֵלֵא שְׂגָם רוֹאֵה בָּהֵם מֵה שֶׁהֵם רָצוּ לְרֵאוֹת בּוֹ. וְכָל זֶה
 נֶעֱשֶׂה עַל-יְדֵי לְמוּד זְכוּת שְׁמֵלְמֵדִין עַל הָרָשָׁע שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִין

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

בִּיקֻבֵּי מַזְמַר מַזְמַר חַיִּים לְ"עֵד לְעַד מִקֻּוֹה שִׁדְּךָ לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכָל"»
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָּח" שְׁעֵי יוֹשֵׁבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

לְהַתְּפַלֵּל. גַּם עַל-יְדֵי-זֶה הַצְּדִיקִים שֶׁהֵם עוֹשֵׂי טוֹב זוֹכִים לְפָנֵי ה' כִּי קִדְּם בְּרִיתוֹת הַרְשָׁעִים הָיָה פָּנֵי ה' מְסֻתָּר בְּעוֹשֵׂי רָע כְּדֵי לְהַכְרִיתָם וְעַכְשָׁו נִתְגַּלָּה פָּנֵי ה' לְעוֹשֵׂי טוֹב:

ט לָאוּ כָּל אָדָם יָכוֹל לְתַקֵּן אֶת הַדְּבָרִים הַנִּלְבָּטִים בְּתַפְלָתוֹ וּלְהַכְנִיעַ עַל-יְדֵי-זֶה אֶת הַרְשָׁעִים כִּי אִם הַצְּדִיק הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה מְאֹד בְּבַחֲיַנַּת מִשְׁהָ רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם. וְגַם הוּא צָרִיךְ לַחֲגֹר מִתְּנָיו מְאֹד לְעִמּוֹד נֶגֶד הַרְשָׁעִים הַגָּדוֹלִים לְכַלּוֹתָם וּלְבַטְּלָם:

י מְצֻוֹת חֻקָּה הִיא בְּחִינַת יְרֻשַׁת הָאָרֶץ כַּמְבֹאָר בְּפָנִים, כִּי עַל-יְדֵי מְצֻוֹת חֻקָּה זוֹכִין לְהַמְשִׁיךְ אוֹר זְכוּת אָבוֹת שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יִכּוֹלִין לְגַלּוֹת קִדְשָׁתָהּ גַּם בְּזִמְנֵי הַזֶּה:

יא עַל-פִּי רַב הַגְּבִיחֵי קוֹמָה הַמָּה כְּסִילִים וּלְהַפְּךְ הַקְּטִינֵי קוֹמָה הַמָּה בְּעָלֵי שֶׁכֶל וְזֶה מוֹבָן בְּשֶׁכֶל כַּמְבֹאָר בְּפָנִים:

סֵדֶר חַיִּים מַזְמַר חַיִּים

שְׂכַח (לח) כְּשֶׁהֵייתִי בְּנַעֲמָרוֹב וְהָיָה דַרְכֵי לְנַסֵּעַ אֵלָיו זְכוּרוֹנוֹ לְבָרְכָה לְבָרְסֵלֵב. פַּעַם אַחַת סִפְרוּ לִי בְּשֵׁמוֹ שְׁאָמַר וְהַקְּפִיד עַל שְׁנוֹסְעִים אֵלָיו בְּעִגְלוֹת, וְאִין הוֹלְכִים אֵלָיו רַגְלֵי. וְנִכְנַס בְּלִבִּי אוֹתוֹ הַדְּבָר הַרְבֵּה, כִּי יָדַעְתִּי שְׁבוֹדָאֵי כָךְ רָאוּי וְיָפָה לָנוּ לִילֵךְ אֵלָיו רַגְלֵי דִיקָא, וְהֵייתִי מִשְׁתוֹקֵק לָזֶה. וְסַבֵּב הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְזָכִיתִי לִילֵךְ אֵלָיו בְּרַגְלֵי שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, וְאֵלּוֹ הַשְּׁלֹשׁ פְּעָמִים הַרוֹחָתִים עַל יְדֵי מַה שְׁהִלְכְתִּי בְּרַגְלִים כַּאֲשֶׁר אָנִי יוֹדֵעַ בְּעִצְמִי, שֶׁבְּאֵלּוֹ הַשְּׁלֹשׁ פְּעָמִים אִם לֹא הֵייתִי מִתְגַּבֵּר לִילֵךְ רַגְלֵי, לֹא הֵייתִי כֹּל אֶצְלוֹ בְּאֵלּוֹ הַשְּׁלֹשׁ פְּעָמִים. בְּרוּךְ הַטוֹב וְהַמְּטִיב לָרָעִים וְלַטּוֹבִים שְׁזָכִינוּ לָזֶה. וְמַה שְׁהַרוֹחָתִי בְּיַחּוּד בְּאֵלּוֹ הַשְּׁלֹשׁ פְּעָמִים מְעַט מְזֶה אָנִי יוֹדֵעַ בְּעִצְמִי, כִּי אָנִי זוֹכֵר עַדִּין מַה שְׁשִׁמְעֵתִי אָז, וְיִתֵּר מְזֶה אִם אֶזְכָּה

אֲבַחִין לְעֵתִיד לָבוֹא. וְכֵן חֲבָרִי רַבִּי נִפְתָּלִי הֵלֵךְ גַּם־כֵּן בְּרַגְלָיו
 מִחֲמַת שְׁשֻׁמֵע דְּבָרִים הֵנ"ל, וְשָׂאֵר הַחֲבָרִים הָיוּ בָּהֶם כַּמָּה עֲנִיִּים
 שֶׁהִלְכוּ כַּמָּה פְּעָמִים אֵלָיו בְּרַגְלֵיהֶם דֶּרֶךְ רְחוֹק, אֲשֶׁרֵיהֶם אֲשֶׁרֵי
 חֲלָקִים. אֲבָל אֲנַחְנוּ תְּהִלָּה לָּאֵל הָיוּ לָנוּ עַל הוֹצָאוֹת, כִּי הָיִינוּ אֶז
 בְּנֵי עֲשִׂירִים רַק מִגְדֹּל הַהִשְׁתַּוְּקוֹת עֲזָרְנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁגַם
 אֲנַחְנוּ הִלְכְנוּ בְּרַגְלֵינוּ דִּיקָא אֵיזָה פְּעָמִים כֵּנ"ל, וְעַיִן בְּהִלְכוֹת
 יְבוּם וְחִלְיָצָה בְּלִקוּטֵי הִלְכוֹת מַה שֶׁכָּתַבְתִּי בְּזֶה:

שֶׁכַּט (לט) שְׁמַעְתִּי בְּשִׁמוֹ שֶׁאָמַר עַל אֶחָד שֶׁבָּא אֵלָיו רַגְלֵי שֶׁאָמַר
 אֶז, וּמָה אִם נְבוֹכַדְנֶאֶצַּר הָרָשָׁע שֶׁבְּשִׁבִיל שֶׁהֵלֵךְ שֶׁלֹּשׁ פְּסִיעוֹת
 בְּרַגְלָיו זָכָה לְמְלוּכָה וּמְשָׁלָה גְּדוּלָה מְפֻלָּגַת כּוֹזֵאת, כִּשְׁאֶחָד
 מִיִּשְׂרָאֵל הוֹלֵךְ לְהַצְדִּיק פְּרָסָה וְיוֹתֵר, כַּמָּה וְכַמָּה יִזְכָּה עַל־יְדֵי־זֶה
 עַיִן לֹא רָאֶתָה.

כַּמְדַּמָּה שֶׁאָמַר זֹאת עַל אִישׁ אֶחָד מִטִּירָה־אֲוִיָּצֵע שֶׁהָיָה דֶּרְכּוֹ בְּכָל
 עֵת לָבוֹא אֵלָיו רַגְלֵי מִטִּירָה־אֲוִיָּצֵע לְבִרְסֵלָב שֶׁהֵם אַרְבַּע עֶשְׂרֵה
 פְּרָסָאוֹת שֶׁלָּנוּ הַגְּדוּלִים, וּפְעַם אַחַת עָמַדְתִּי לְפָנָיו זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה
 בְּעֵת שֶׁבָּא אֵלָיו רַגְלֵי הָאִישׁ הֵנ"ל מִטִּירָה־אֲוִיָּצֵע, וְסֵפֶר לִי הוּא
 זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה שֶׁבְּעֵת שֶׁצָּר לָזֶה הָאִישׁ הֵנ"ל בְּעַבְדוֹת הַשֵּׁם, הוּא
 הוֹלֵךְ בְּרַגְלָיו מִשָּׁם לְכָאן. וְהִבְנַתִּי שֶׁהוּטֵב זֹאת בְּעֵינָיו זְכוּרֹנוּ
 לְבִרְכָה מְאֹד. וְכֵן פְּעַם אַחַת נִפְטַר לְעוֹלָמוֹ אֶחָד מִבְּנֵי הַנְּעוּרִים
 מִנְּעֻמְרוֹב שֶׁהָיָה מִמְּקַרְבָּיו, וְסֵפֶר הוּא זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה גַּם־כֵּן
 בְּשִׁבְחוֹ וְאָמַר עָלָיו, שֶׁדֶּרְכּוֹ הָיָה שֶׁתִּכְפַּף כְּשֶׁהָיָה צָר לוֹ בְּאֵיזָה דָּבָר
 בְּיַהֲדוּתוֹ, הֵלֵךְ בְּרַגְלָיו מִשָּׁם לְכָאן, אֲשֶׁרֵי לָהֶם:

סדר לקוטי עיצות היומני:

נה תִּאֲזוּת מִשָּׁגֵל הִיא אַחַת מִשְׁלֹשׁ תִּאֲזוֹת שֶׁהֵם מִפְּסִידִין וּפּוֹגְמִין
 הִירָאָה שְׁבִלָב. וְעַל־יְדֵי שֶׁמְקַבְּלִין חַג־הַשְּׁבוּעוֹת כָּרְאוּ, עַל־יְדֵי־זֶה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'קכב - צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צניח מקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

ממשיכין דעת לתקן תאוה זאת ועל-ידי-זה זוכין ליראה
ולתפעת הנבואה ולתפלה וכו' (לקוטי-מוהר"ן-תנינא א; ע' יראה
ויו"ט).

ט תאוות משגל היא כפי החלב שינק בקטנותו. על-כן צריכין
לשמר את התינוק מאד שיינק מאשה כשרה, כי כשהתינוק יונק
מאשה חצופה אזי מתגבר בו, חם ושלום, תאוות נאוף; וכן להפך,
כשיונק מאשה כשרה אין לו חמימות תאוה זאת כ-אם מעט
המכרח למצות התורה (שם).

טו על-ידי הנאוה של מנהיגים מפרסמים של שקר, על-ידי-זה
מתגבר תאוות נאוף בעולם, ועל-ידי-זה בא השחתת זרע, חם
ושלום, שהוא בחינת "החתים בשרו", שהוא חותם דסטרא-
אחרא. ואי אפשר להנצל מזה כ-אם על-ידי כח המגנים שבדור
שהם הצדיקים והכשרים שנקראים "מגני ארץ", שיש להם
מלחמה גדולה בענין זה, והם מעלין מבחינת "החתים בשרו"
לבחינת חותם דקדשה, שהוא בחינת תפלין שהם התנוצצות
המחין, כי עקר תקון המח הוא כפי שבירת תאוה זאת, הינו
כשמתגברין עליהם התרהורים מאד מאד והיו יכולין לבוא
על-ידי-זה לידי מקרה-ליקה, חם ושלום, שהיא בחינת "החתים
בשרו", והם מתגברים מאד מאד לשבר ולגרש התרהורים מהם
ולחמשיך על עצמם מחשבות קדושות, ועל-ידי-זה מעלין
מ"החתים בשרו" לבחינת תפלין שהוא חותם דקדשה, שהוא
התנוצצות המחין. ומאלה המגני-ארץ צריך כל אחד לקבל כח
להתגבר על התרהורים ולהפך אותם למחין דקדשה כנ"ל. וזה
צריך כל אחד לידע, שכל מה שמתגברין עליו התרהורים ביותר
כשמתגבר כנגדם ובורח מהם ומשברם, הוא עושה בזה תקון

גדול מאד ומעלה הקדשה מהקלפה, וממשיך בחינת קדשת התפלין, שהם התנוצצות המחין, לידע ולהודיע אלהותו יתברך בעולם. וכל מה שמתגברין עליו ביותר, נעשה מזה בחינת תקון התפלין ביותר כשמתגבר כנגד גדל התפשטותם לשברם, כי רק בשביל זה נשלח עליו ההרהורים ורעיונים רעים וזרים כאלה, כדי שיתהפך ויהיה נעשה מהם דיקא בחינת תקון התפלין כנ"ל (שם ה).

סדר שיחות הר"ן היחסי:

קעב שמעתי בשמו שפעם אחד נתן הטלית הישן שלו במתנה לאחד מחשוביו ענה ואמר רבנו זכרוננו לברכה, להאיש הזה שנתן לו הטלית שלו: הזהר מאד לכבד הטלית הזה, כי כמו מספר שערות שיש בהטלית כל כך דמעות שפכתי עד שיידעתי מהו טלית:

גדולות נוראות השגתו

קעג שמעתי מאנשים שאמר לרבי שמעון בעת שבא מעבר לגרעניץ (מעבר לגבול) שנתרחק לשם איזה שנים ולא ראה את רבנו זכרוננו לברכה, ערך שלש שנים ויותר, מחמת המעשה שהיה במעדוועדווקע שהקפיד עליו רבנו זכרוננו לברכה וכו', ואיני בקי במעשה הזאת היטב ומחמת זה אמר רבנו פעם אחת: אני רוצה לשלחך (שקורין פאר שיקעון) מעבר לנהר דאן וסבב השם יתברך סבות שבסמוך מאד נתגלגל הדבר שנסע רבי שמעון לשם לסביבות נהר דאן הנ"ל שהוא רחוק בערך מאה פרסאות ויותר ממעדוועדווקע כי שם עקר מדינת רוסיא כידוע, ויהודים אינם נמצאים שם כי אם אחד מאלף ובפרט לפני כמה שנים ונסע רבי שמעון לשם לפי שעה והשם יתברך סבב שנתקיים

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'קכד ❦ זָמַר מִזֶּה רִנָּת זִי"ל "צַדִּיק צָנַי מִקֹּדֶשׁ שִׁדְרָה צָהֳדֵי מִסְפְּרֵי רַבָּנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכָל" ❦
❦ "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֻחַ" שְׁעֵי יוֹשֵׁבֵת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ❦

דְּבָרֵי רַבָּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָהּ, וְהִכְרַח רַבִּי שְׁמֵעוֹן לְהִתְעַכֵּב שָׁם כַּמָּה
שָׁנִים וּמָה שְׁעָבַר עַל רַבִּי שְׁמֵעוֹן בְּאוֹתָן הַשָּׁנִים יִקְצְרוּ הַמֶּזֶן
יְרִיעוֹת כִּי הָיָה דָר בֵּין הַגּוֹיִים כַּמָּה שָׁנִים וְכוּ' וְהָיָה לְרַבִּי שְׁמֵעוֹן
שָׁם כַּמָּה נְסִיווֹנוֹת וּבְתוֹךְ כֶּךָ בְּאוֹתָן הַשָּׁנִים שֶׁהָיָה רַבִּי שְׁמֵעוֹן שָׁם,
בְּתוֹךְ כֶּךָ יֵצֵא רַבָּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָהּ, מִזֵּל אֲטִיפָאֲלַע וְקָבַע דִּירְתוֹ פֶּה
בְּרִסְלָב וַיֵּשֶׁב כָּאֵן לְעֶרְדָּה שְׁתֵּים אֹ אוֹ שֶׁלֶשׁ שָׁנִים וְאַחֵר כֶּךָ בָּא רַבִּי
שְׁמֵעוֹן לְכָאֵן וְאָמַר לוֹ רַבָּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָהּ: דַּע, שְׁכֻמוֹ שֶׁהָיָה חֲלוּק
אֶצְלֵי מִיּוֹם לְדָתִי עַד הַיּוֹם שִׁיִּצְאָתָּ מִמֶּנִּי, כִּמוֹ כֵּן יֵשׁ חֲלוּק עִכְשָׁו
בֵּין הַיּוֹם שִׁיִּצְאָתָּ מִמֶּנִּי לְבֵין הַיּוֹם הַזֶּה כְּלוּמַר, כָּל כֶּךָ עָלָה
מִמְדִּירְגָה לְמִדְרָגָה וּמִשָּׁם לְהֵלֶן יוֹתֵר, גְּבוּהָ מֵעַל גְּבוּהָ לְמַעְלָה, עַד
שִׁנְעָתָק בְּאֵלֹי הַשָּׁנִים מִדְרָגוֹת רַבּוֹת כָּל כֶּךָ עַד שִׁישׁ חֲלוּק אֶצְלוֹ
בֵּין אוֹתוֹ הַזְּמַן לְבֵין עִכְשָׁו כִּמוֹ הַחֲלוּק שֶׁהָיָה בֵּין יוֹם לְדָתוֹ לְאוֹתוֹ
הַזְּמַן וּמִי שִׁישׁ לוֹ מַח בְּקִדְקָדוֹ יוּכַל לְהִבִּין מְעַט מִגְּדֻלַּת רַבָּנוּ
זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָהּ, מֵעַנְיָן זֶה כִּי בָּעֵת שִׁיִּצְאָ רַבִּי שְׁמֵעוֹן מִמֶּנִּי כְּבָר
הָיָה רַבָּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָהּ, בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְכָל מָה שְׁעָבַר עַל רַבָּנוּ,
זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָהּ קֶדֶם זֶה, וְכָל הַגְּדוּלוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת וְהַנְּפִלְאוֹת פְּלֵאֵי
פְּלֵאוֹת שִׁזְכָּה לְהַשְׁיֵג הַשָּׂגוֹת עֲצוּמוֹת וְנּוֹרְאוֹת שֶׁלֹּא נִשְׁמְעוּ וְלֹא
נִרְאוּ בְּעוֹלָם קֶדֶם שֶׁהָיָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְכוּ' וְאַחֲרֵי כֶּךָ כָּל הַצָּרוֹת
וְהַהֲרַפְתְּקָאוֹת וְכוּ' שְׁעָבַר עָלָיו קֶדֶם שֶׁהָיָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עַד
שִׁזְכָּה לָבוֹא לְשָׁם וּלְחַזֵּר מִשָּׁם בְּשָׁלוֹם וְכוּ', וְהַשְׁיֵג שָׁם מָה שֶׁהַשְׁיֵג
וְכוּ' וְאָמַר שְׁכָל מָה שִׁיִּדַּע קֶדֶם אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הוּא כֹּלָּא מִמֶּשׁ וְהָיָה
מִתְבַּיֵּשׁ מְאֹד מְאֹד עִם דְּרָכֵי תוֹרָתוֹ וְהַשָּׂגָתוֹ שִׁיִּדַּע קֶדֶם אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל וְכוּ' וְאַחֲרֵי כֶּךָ הֵלֶךְ מֵעָלָה מֵעָלָה בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וְכוּ'
וּבָעֵת שֶׁנִּסְעַר רַבִּי שְׁמֵעוֹן מִמֶּנִּי כְּבָר הָיָה אֵיזָה שָׁנִים אַחֲרֵי בִיאוֹתוֹ
מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל רָאָה וְהִבִּין וְהִבִּט בְּאֵיזָה מֵעָלָה וּמִדְרָגָה עָמַד אֹ

וְאַחַר כָּל אֵלֶּה כְּשֶׁנִּתְרַחַק רַבִּי שְׁמַעוֹן מִמָּנּוֹ שְׁלֹשׁ שָׁנִים אִזּוֹ יוֹתֵר
 קָצַת, אָמַר שְׂיֵשׁ חֲלוּק בֵּין הַשָּׁנָתוֹ בְּעֵת שְׂיִצָּא מִמָּנּוֹ וּבֵין עֲכָשׁוֹ
 כְּמוֹ הַחֲלוּק שְׂיֵשׁ בֵּין יוֹם לַדָּתוֹ לְיוֹם שְׂיִצָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן מִמָּנּוֹ:

סדר שְׁלָחוּ עֲרֹף הַיּוֹמִי:

(ג) אם יש אחר עמו אפילו אינו קורא ואומר לו תן דעתך עלי
 שלא אטה מותר והוא הדין אם אומר כן לאשתו: (ד) אדם חשוב
 שאין דרכו בחול להטות מותר בכל גוונא: (ה) במדורה אפילו
 עשרה כאחד אין קורין משום דהואיל ויושבים רחוקים זה מזה
 ועוד שזנבות האודים סמוכים להם אין זה מכיר כשבא חבירו
 להבעיר ולחתות: (ו) תינוקות של בית רבן קורין לאור הנר מפני
 שאימת רבן עליהם: (ז) מותר לקרות במה מדליקין לאור הנר
 שהרי הוא מזכיר איסור שבת ואיך ישכח: (ח) נוהגים לקרות בליל
 יו"כ במחזורים מפני שאימת יוה"כ עליהם: (ט) ליל פסח שחל
 להיות בשבת מותר לקרות ההגדה בספר משום דהוי כעין ראשי
 פרקים דאין עם הארץ שלא תהא שגורה בפיו קצת: (י) הרב יכול
 לראות לאור הנר מהיכן יקראו התינוקות ולסדר ראשי הפרשיות
 בפיו בספר וקורא כל שאר הפרשה על פה וראשי פרשיות לאו
 דוקא אלא כל שיודע הפרשה ע"פ ובקצת צריך לראות בספר שרי
 שמאחר שאינו מעיין בספר תמיד אית ליה היכירא ולא אתי
 להטויי: (יא) כלים הדומים זה לזה וצריך עיון להבחין ביניהם
 אסור לבדקן לאור הנר ואפילו להבחין בין בגדיו לבגדי אשתו אם
 הם דומים אסור לבדוק: (יב) שמש שאינו קבוע אסור לו לבדוק
 כוסות וקערות לאור הנר מפני שאינו מכירן בין בנר שמן זית
 בין בנר של נפט (פ"י מין זפת לבן וריחו רע) שאורו רב. הגה ויש מתירין
 בשל נפט אפילו בשמש שאינו קבוע (טור וב"י בשם הפוסקים) אבל שמש

סדר לקווי תפלות הימני:

תשטז: ותזכני ברחמיך הרבים להרבות בצדקה, ואזכה לפזר צדקה הרבה, לעניים הגונים הרבה ועל ידי זה יתרבה השלום בעולם, ונזכה לשלום בשלמות באמת, לשלום שיש לו פה ודבור, שיהיה שלום בין אדם לחברו, וידברו יחד באהבה ושלום דברי אמת וצדק, ויעזר כל אחד את חברו לעבודתך וליראתך ותמהר ותחיש לגאלנו, ותביא לנו את משיח צדקנו ותכניע ותשבר ותמגר ותכלה את שער של ארם נפילה אחר נפילה, ויפלו ולא יקומו המה יכרעו ויפלו, ואנחנו נקום ונתעודד וישכן ישראל בטה בדרד, ותשים שלום בין כל עמך ישראל לעולם וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך הטוב ויקים מקרא שכתוב: "שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול יהי שלום בחילך שלוחה בארמנותיך וכל בניה למודי ה' ורב שלום בניה, למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך למען בית ה' אלקינו אבקשה טוב לך ה' עז לעמו יתן, ה' יברך את עמו בשלום יהיו לרצון אמרי פי, והגיון לבי לפניה, ה' צורי וגואלי":

תפלה נח תשיז: יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, החונן לאדם דעת, שתחנני ברחמיך הרבים ותשפיע עלי חכמה בינה ודעת מאתך, ותזכני לדעת שלם דקדשה, עד שיהיה לי כח על ידי שלמות הדעת להמשיך השלשה השפעות, שהם אכילה ושתייה ומלבושים שהם כלולים בדעת התורה ותעזרני ותזכני שיהיה דעתי נכלל בהשלשה אבות אברהם יצחק ויעקב ואזכה לתורת חסד ולמד תורה על מנת ללמודה, ולהכניס דעת דקדשה בחברים ותלמידים, ולקנות נפשות רבות, להכניסם תחת כנפי השכינה, ולקרבם באמת לעבודתך ותשפיע עלי יראת

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'קכח ❦ צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפורי רבנו יהיה תיקון רב" ❦
❦ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

שָׁמַיִם יִרְאֵת חֲטָא וְאֶזְכָּה שֶׁתְּהִיָּה יִרְאָתִי קוֹדֶמֶת לְחֲכֻמָּתִי וְתַמְשִׁיךְ
עָלַי שְׁפַע הַחַן וְהַחֶסֶד, וְתִהְיֶה עִם פִּי בְּעֵת הַטִּיפִי וּדְבוּרֵי עִם בְּנֵי
אָדָם לְקָרְבָם אֵלַי, וְתַעֲזְרֵנִי שְׂאֵזְכָה לִידַע וּלְדַקְדֵק אֵיךְ לְהוֹצִיא
חֲכֻמָּתִי, שִׁיְהִיו דְבוּרֵי דְבָרֵי חֵן וְתַפְאֶרֶת, וְלֹא יִהְיוּ נִבְזִים, וְיִהְיוּ
דְבָרֵי עֲרָבִים לְשׁוֹמְעֵיהֶן, בְּאִפְּן שִׁיתְקַבְּלוּ דְבָרֵי בְּעֵינַי כֹּל וְיִתְעוֹרְרוּ
כָּלֵם לְעַבּוֹדָתְךָ בְּאַמֶּת עַל יְדֵי דְבוּרֵי, שֶׁתִּזְכְּנִי לְדַבֵּר בְּקִדְשָׁה
גְּדוּלָה, דְבוּרִים יָפִים וְנָאִים בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ, "דְּבָר דְּבָר עַל אִפְּנָיו",
כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב:

תְּשִׁיחַ: וּבִכֵּן תִּזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּזִכּוֹת שְׁלֵשֶׁת אַבּוֹתֵינוּ
אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וּבְכַח וּזְכוֹת מוֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, וּבְזִכּוֹת
כָּל הַצַּדִּיקִים הָאֱמִתִּיִּים, וְתַעֲזְרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי מֵעַתָּה שְׂאֵזְכָה
לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית בְּאַמֶּת בְּקִדְשָׁה וּבְטָהָרָה גְּדוּלָה וְתַעֲזֹרֵר רַחֲמֵי
הַצַּדִּיקִים הָאֱמִתִּיִּים שִׁירְחֲמוּ עָלֵינוּ עַל חֲלוּשֵׁי כַח כְּמוֹנֵנוּ, וְיִלְחֲמוּ
בַּעֲדֵנוּ, וְיִכְנִיעוּ וְיִשְׁכְּרוּ וְיַפִּילוּ וְיִבְטְלוּ כָּל הַצָּרִים הָרוֹדְפִים אַחֲרֵינוּ
הַנְּלַחֲמִים עִמָּנוּ בְּכָל עֵת וְיִכְנִיעוּ וְיִבְטְלוּ קְלַפֵּת עַמְּלֵךְ, שֶׁהוּא
פְּגַם הַבְּרִית, מִמֶּנִּי וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל:

תְּשִׁיט: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְעֲזְרֵנִי מֵעַתָּה שְׂאֵזְכָה
לְהִתְחַכֵּם בְּחֲכָמָה אֱמִתִּית וְלַחֹם עַל נַפְשִׁי בְּאַמֶּת לְהַצִּיל אֶת
עַצְמִי מִבְּאֵר שַׁחַת, מִן הַשְּׂאוֹל תַּחְתִּיּוֹת, וְתִהְיֶה לִי נַפְשִׁי לְשִׁלֵּל
לְמַלְטָה מֵעַנְשֵׁי קָשִׁים וּמָרִים חֵם וְשָׁלוֹם, לְמַלְטָה מִחֲרָפוֹת
וּבּוֹשׁוֹת גְּדוּלוֹת, וּלְקִשָּׁר עַצְמִי בְּקִשָּׁר אַמִּיץ וְחֹזֵק אֵלַיךָ בְּאַמֶּת
וְאַמִּהָר לְמַלְט נַפְשִׁי, וְאַנְצִל כְּצִבִּי מִיָּד וּכְצַפּוֹר מִפֶּח יְקוּשׁ מְלֹא
רַחֲמִים, חוֹסֶה עָלַי כָּרֹב רַחֲמֶיךָ כָּרֹב חֶסֶדֶיךָ, כָּרֹב חֲנִינוּתֶיךָ כָּרֹב
יְשׁוּעָתְךָ, וּזְכְּנִי לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית בְּאַמֶּת, וְחַנְּנִי מֵאֲתָךְ חֲכָמָה בִּינָה
וְדַעַת דְּקִדְשָׁה, חֲכָמָה הַטּוֹבָה מִכְּלֵי קָרֵב, חֲכָמָה אֱמִתִּית שְׂאֵזְכָה

להנצל על ידה מפח יוקשים, ואחמל ואחום וארחם על עצמי
 מעתה, ולא אלך עוד אחרי שרירות לבי הרע ואתה תהיה בעזרנו
 תמיד, והצדיקים אמתיים ילחמו לפנינו עד שנזכה בכחם לבל
 קלפת עמלק, למחות שמו וזכרו מן העולם, ולבל פגם הברית
 ממנו ומזרענו ומכל עמך בית ישראל מעתה ועד עולם:

תשכ: ובכן תזכנו ברחמיך הרבים לחדש חדושיך דאורייתא בשבת
 על חד תריין, חדושיך אמתיים וקדשה, חדושיך שיהיו לנחת ולרצון
 לפניך ונזכה להשפיע להם משנה ביום השבת שהוא משנה
 תורה, ותזכנו לשפע כפולה, להמשיך שפע כפולה משנה תורה
 ביום השבת קדש, ועל ידי קדשת שבת יהיה נמשך השפע לכל
 העולמות, ותעזרנו ותושיענו לקבל שבת קדש בשמחה גדולה
 ביראה ואהבה ובקדשה וטהרה גדולה, ולענג את השבת בכל
 מיני ענג ועל ידי קדשת שבת יהיה נמשך רפואת הנפש ורפואת
 הגוף לנו ולכל ישראל, ותרפאנו מכל מכאובינו ומכל תחלואינו
 ותעלה רפואה שלמה לכל מכותינו, (ובפרט להחולה פלוני בן פלוני וכו')
 אל נא רפא נא לנו כי אתה ידעת את מכאובינו בגוף ונפש רפאנו
 ה' ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה ותמשיך עלינו על
 ידי קדשת שבת, הארת התשובה עלאה, ונזכה מהרה לשוב
 בתשובה שלמה לפניך באמת ותזכנו לתשובה מאהבה כרצונך
 הטוב:

תשכא: ותמשיך חן וחסד והוד והדר ותפארת על כל פשרי הדור
 האמתיים ותתן להם חן וחסד ורחמים בעיניך ובעיני כל רואם
 ותרפאם מכל תחלואיהם ומכל מכאוביהם ויהיו מכבדים בעיני
 הבריות, וכל אחד ואחד, לפי כשרותו כן יקבל יפי והדר, ויתגדל
 בעיני הבריות ועל ידי זה יהיה נעשה אצלם כלי וציון לקבל

זָקַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

בִּקְלֵי מַוְהַרְבֵּי תַּיִת"ל "לְעֵד לְעֵד מִקּוֹה שִׁדְךָ לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכָל"

"חֻק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר ע"י הוֹצָאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שֶׁ"י יִשִּׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

בְּתוֹכְכֶם מִשְׁנֵה תוֹרָה, חֲדוּשֵׁי דְאֹרֵייתָא, לְחֲדָשׁ בְּשַׁבַּת חֲדוּשֵׁי
תוֹרָה בְּכַפְלִים: